

Teza: jednoczesne wykonywanie zawodu radcy prawnego i adwokata

Obwiniony wykonując zawód radcy prawnego jednocześnie wykonywał zawód adwokata, używał zielonej togi oraz pieczętki radcy prawnego i adwokata, czym popełnił delikt dyscyplinarny.

Sygn. akt: WO-94/16

ORZECZENIE

z dnia 20 września 2016 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego

Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Janina Kruszewska

Sędziowie: SWSD Piotr Dragon

SWSD Marek Hamerlik /sprawozdawca/

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Krystyny Wal- Sobieszek

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 roku sprawy radcy prawnego L. M. (M.) (...) na rozprawie

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 w związku z art. 22⁷ ust. 1 i 3, art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 45 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

na skutek odwołania od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 3 marca 2016 roku, (...) wniesionego przez obwinionego L. M.

orzeka:

1.

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 3 marca 2016 roku, (...)

2.

zasądza od obwinionego L. M. koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2.000 zł. (słownie: dwa tysiące zł.) płatnej na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych, zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 3 marca 2016 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. w sprawie prowadzonej przeciwko radcy prawnemu L. M. uznał obwinionego winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 w związku z art. 22⁷ ust. 1 i 3, art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 45 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegającego na wykonywaniu zawód radcy prawnego, będąc zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na

stanowisku radcy prawnego, w sytuacji zawieszenia wykonywania zawodu radcy prawnego uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 10 czerwca 2011 roku, nr 189/VIII/11 i wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wysokości 2 000,00 zł oraz obciążył go kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Od wskazanego orzeczenia odwołanie z dnia 30 maja 2016 roku wniósł obwiniony L. M., żądając uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. do ponownego rozpoznania.

Obwiniony L. M. zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, polegający na błędnym przyjęciu przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, iż materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania uzasadnia przypisanie obwinionemu sprawstwa czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, podczas gdy prawidłowa i kompleksowa ocena materiału dowodowego, w szczególności konsekwentnych wyjaśnień obwinionego, sprzeciwia się uznaniu, że obwiniony dopuścił się przypisanego mu czynu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w całości podziela i uznaje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W., z których wynika, że obwiniony zawieszony był w prawie do wykonywania zawodu radcy prawnego na mocy uchwały Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 10 czerwca 2011 roku, nr 189/VIII/11, a mimo tego pozostawał w zatrudnieniu na stanowisku radcy prawnego, w okresie od dnia 2 stycznia 2012 roku do października 2014 roku, na podstawie umowy o pracę. W tym samym czasie obwiniony wykonywał także czynności jako adwokat.

Także sam obwiniony składając wyjaśnienia przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. przyznał, że zatrudniony był jako radca prawny, na podstawie umowy o pracę, w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, w okresie od 2 stycznia 2012 roku do października 2014 roku, oraz że w tym okresie przyjmował sprawy i pełnomocnictwa jako adwokat. Jednocześnie z wyjaśnień obwinionego złożonych przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. wynika, że obwiniony przyznał, że wykonując zawód radcy prawnego przez dwadzieścia lat miał zieloną togę oraz pieczętkę radcy prawnego i adwokata, a także opłacał ubezpieczenia zarówno w ramach samorządu radców prawnych jak i adwokatów.

Stwierdzenie przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 3 marca 2016 r., iż obwinionego łączyła umowa o pracę ze spółką (...) sp. z o.o. a nie (...) sp. z o.o. uznać należy za oczywistą pomyłkę Sądu Okręgowego, która nie wpłynęła w jakikolwiek sposób na zasadność orzeczenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwołanie obwinionego radcy prawnego L. M. nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w W. jest trafne i odpowiada prawu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w całości podziela ustalenia prawne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne. Wskazać należy, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w W. w prawidłowy sposób dokonał oceny całości zgromadzonego materiału dowodowego i wyciągnął z niego uzasadnione wnioski.

Faktem, jest iż obwiniony wykonywał zawód radcy prawnego na podstawie umowy o pracę w spółce (...) Sp. z o.o. wcześniej zwieszając wykonywanie tego zawodu, wykonując jednocześnie zawód adwokata.

Zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych prawo do wykonywania zawodu radcy prawnego podlega zawieszeniu w wypadku rozpoczęcia wykonywania zawodu adwokata, co oznacza, że osoby wykonujące ten ostatni zawód nie mogą jednocześnie wykonywać zawodu radcy prawnego.

Obwiniony w swoim odwołaniu podnosi, iż w 2011 r. zwrócił się do Okręgowej Rady w W. o anulowanie zawieszenia, a następnie rozpoczął opłacanie składek radcowskich w pełnej wysokości, a nie jak osoba zawieszona. w prawie wykonywania zawodu.

Jak przyznaje w odwołaniu obwiniony składki w pełnej wysokości zaczął płacić po skreśleniu go z listy radców prawnych z powodu ich niepłacenia. Obwiniony nie udowodnił, iż wniosek o anulowanie zawieszenia wpłynął do Okręgowej Izby Radców Prawnych w W., a sam fakt opłacania składek w pełnej wysokości nie świadczy o tym, iż radca prawny nie jest zawieszony w prawie wykonywania zawodu.

Obwiniony został zawieszony w prawie wykonywania zawodu na podstawie uchwały organu samorządu radcowskiego jakim jest Okręgowa Rada. i przy zastosowaniu tej samej procedury zawieszony radca prawny przywracany jest do zawodu.

Obwiniony nie przedstawił stosownej uchwały uchylającej zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego - wobec czego obwinionego zawieszenie trwa nadal.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że obwiniony jednocześnie wykonywał oba zawody co stanowi naruszenie przepisu art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, i co wypełnia znamiona deliktu dyscyplinarnego opisanego w przepisie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego także wysokość wymierzonej obwinionemu kary pieniężnej jest w pełni uzasadniona biorąc pod uwagę ciężar przewinienia dyscyplinarnego, a także fakt, że obwiniony wykonując jednocześnie oba zawody, uzyskiwał z tego tytułu korzyści majątkowe.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono na podstawie przepisu art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.